

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

6. oktober 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 351/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 351/02	Sag C-318/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 3. juli 2014 — Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s. mod Krajský úřad Olomouckého kraje	2
2014/C 351/03	Sag C-328/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 4. juli 2014 — CD Consulting s. r. o. mod Anna Pančurová m.fl.	3
2014/C 351/04	Sag C-343/14 P: Appel iværksat den 15. juli 2014 af Adler Modemärkte AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. maj 2014 i sag T-160/12 — Adler Modemärkte AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	3
2014/C 351/05	Sag C-350/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Trieste (Italien) den 21. juli 2014 — Florin Lazar, lovligt repræsenteret ved Luigi Erculeo mod Allianz SpA	4

2014/C 351/06	Sag C-362/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 25. juli 2014 — Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner	5
2014/C 351/07	Sag C-366/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Ungarn) den 28. juli 2014 — Herrenknecht AG mod Hév-Sugár Kft.	6
2014/C 351/08	Sag C-374/14 P: Appel iværksat den 4. august 2014 af Walcher Meßtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 22. maj 2014 i sag T-95/13, Walcher Meßtechnik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	6
2014/C 351/09	Sag C-376/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 7. august 2014 — C mod M.	7
Retten		
2014/C 351/10	Sag T-516/13: Sag anlagt den 16. juli 2014 — CW mod Rådet	9
2014/C 351/11	Sag T-224/14: Sag anlagt den 23. juli 2014 — CW mod Rådet	9
2014/C 351/12	Sag T-481/14: Sag anlagt den 20. juni 2014 — European Dynamics Luxembourg og Evropaïki Dynamiki mod EIT.	10
2014/C 351/13	Sag T-531/14: Sag anlagt den 15. juli 2014 — Sotiropoulou m.fl. mod Rådet	11
2014/C 351/14	Sag T-533/14 P: Appel iværksat den 16. juli 2014 af Desislava Kolarova til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. april 2014 i sag F-88/13, Kolarova mod REA	13
2014/C 351/15	Sag T-534/14: Sag anlagt den 16. juli 2014 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten).	13
2014/C 351/16	Sag T-535/14: Sag anlagt den 18. juli 2014 — The Cookware Company mod KHIM — Fissler (VITA +VERDE)	14
2014/C 351/17	Sag T-549/14: Sag anlagt den 25. juli 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Horno del Espinar (Castello)	15
2014/C 351/18	Sag T-552/14: Sag anlagt den 22. juli 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (Extra).	15
2014/C 351/19	Sag T-553/14: Sag anlagt den 22. juli 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (Extra).	16
2014/C 351/20	Sag T-556/14 P: Appel iværksat den 28. juli 2014 af Victor Navarro til prøvelse af Personalerettens dom af 21. maj 2014 i sag F-46/13, Navarro mod Kommissionen.	16
2014/C 351/21	Sag T-558/14: Sag anlagt den 24. juli 2014 — Research Engineering & Manufacturing mod KHIM — Nedschroef Holding (TRILOBULAR).	17
2014/C 351/22	Sag T-562/14: Sag anlagt den 28. juli 2014 — Yoo Holdings mod KHIM — Eckes-Granini Group (YOO)	18
2014/C 351/23	Sag T-563/14: Sag anlagt den 29. juli 2014 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEDISPLAY)	19
2014/C 351/24	Sag T-577/14: Sag anlagt den 4. august 2014 — Gascogne Sack Deutschland og Gascogne mod Domstolen	19

2014/C 351/25	Sag T-579/14: Sag anlagt den 1. august 2014 — Birkenstock Sales mod KHIM (gengivelse af et overflademønster).	20
2014/C 351/26	Sag T-581/14: Sag anlagt den 30. juli 2014 — Vierling mod KHIM — IP Leanware (BRAINCUBE). . .	21
2014/C 351/27	Sag T-583/14: Sag anlagt den 4. august 2014 — Giand mod KHIM — Flamagas (FLAMINAIRE). . . .	21
2014/C 351/28	Sag T-589/14: Sag anlagt den 8. august 2014 — Musso mod Parlamentet	22
2014/C 351/29	Sag T-590/14: Sag anlagt den 7. august 2014 — Zuffa mod KHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP).	23
2014/C 351/30	Sag T-591/14: Sag anlagt den 8. august 2014 — BSH mod KHIM (PerfectRoast).	24
2014/C 351/31	Sag T-614/14: Sag anlagt den 14. august 2014 — Fútbol Club Barcelona mod KHIM — Kule (KULE)	24
2014/C 351/32	Sag T-618/14: Sag anlagt den 18. august 2014 — Grupo Bimbo mod KHIM (Form af en mexicansk taco)	25
2014/C 351/33	Sag T-621/14: Sag anlagt den 14. august 2014 — Infocit mod KHIM — DIN (DINKOOL)	26
2014/C 351/34	Sag T-622/14: Sag anlagt den 15. august 2014 — Lauritzen Holding mod KHIM — IC Companys (IWEAR).	26
2014/C 351/35	Sag T-623/14: Sag anlagt den 14. august 2014 — Loewe Technologies mod KHIM — DNS International (SoundVision)	27
2014/C 351/36	Sag T-624/14: Sag anlagt den 12. august 2014 — Bice International mod KHIM — Bice (bice).	28
2014/C 351/37	Sag T-625/14: Sag anlagt den 18. august 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (gengivelse af en kugle)	28
2014/C 351/38	Sag T-626/14: Sag anlagt den 18. august 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (gengivelse af en blå kugle).	29

Retten for EU-Personalesager

2014/C 351/39	Sag F-63/13: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. juli 2014 — Psarras mod ENISA (Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af kontrakt — artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt — ikke-økonomisk skade — afgørelse følgelig ulovlig — urimeligt vidtgående indgreb i tredjemands interesser — domfældelse til betaling af erstatning ex officio — ikke-opfyldelse af en annullationsdom)	30
2014/C 351/40	Sag F-13/14: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 26. juni 2014 — DL mod Kommissionen (Slettelse — sagsøgerens ophævelse af sagen — artikel 89, stk. 7, i procesreglementet — enighed mellem parterne om sagsomkostningernes fordeling).	30
2014/C 351/41	Sag F-3/14: Kendelse afsagt af Personaleretten den 14. juli 2014 — DJ mod AESA	31

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 351/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 339 af 29.9.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 329 af 22.9.2014

EUT C 315 af 15.9.2014

EUT C 303 af 8.9.2014

EUT C 292 af 1.9.2014

EUT C 282 af 25.8.2014

EUT C 261 af 11.8.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 3. juli 2014 — Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s. mod Krajský úřad Olomouckého kraje

(Sag C-318/14)

(2014/C 351/02)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s.

Sagsøgt: Krajský úřad Olomouckého kraje

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 sammenholdt med artikel 52 TEUF fortolkes således, at den udelukker anvendelsen af nationale bestemmelser, hvorefter en transportvirksomhed, hvis hjemsted er i en anden medlemsstat, og som har et forretningssted i Den Tjekkiske Republik, i tillæg til de tilladelser og koncessioner, der giver en transportvirksomhed med hjemsted i Den Tjekkiske Republik tilladelse til at drive indenlandske rutetjenester (offentlig bytransport), også skal opnå en særlig tilladelse med henblik på at drive den samme virksomhed, hvis tildeling det tilkommer de administrative myndigheder at bestemme efter deres skøn?
- 2) Er det relevant for besvarelsen af spørgsmål 1, at det er en form for offentlig bytransport, der drives som en offentlig serviceforpligtelse på grundlag af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, og for hvilken der betales ved brug af offentlige midler som omhandlet i [Europa-Parlamentets og Rådets] forordning (EF) nr. 1370/2007 om offentlig personbefordring med jernbane⁽¹⁾ og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70?
- 3) Skal artikel 3, stk. 3 i Rådets forordning (EF) nr. 12/98 af 11. december 1997 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring ad vej i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende⁽²⁾, sammenholdt med artikel 91 TEUF, fortolkes således, at den tillader en medlemsstat at begrænse driften af offentlig bytransport for en transportvirksomhed, hvis hjemsted er i en anden medlemsstat, på en måde som beskrevet i spørgsmål 1?

⁽¹⁾ EUT L 315, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 4, s. 10.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 4. juli 2014 —
CD Consulting s. r. o. mod Anna Pančurová m.fl.**

(Sag C-328/14)

(2014/C 351/03)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CD Consulting s. r. o.

Sagsøgte: Anna Pančurová m.fl.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ og artikel 4 i Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen foreliggende, hvorefter den nationale ret, som skal træffe afgørelse vedrørende de rettigheder, der følger af en endosseret veksel, i princippet på intet tidspunkt under proceduren af egen drift kan efterprøve aftalen, grundlaget for retsforholdet, spørgsmålet om kontraktvilkårene er urimelige eller om bestemmelserne vedrørende konsekvenserne af en manglende angivelse af ÅOP i den forbrugerkreditaftale, som vekslen er udstedt på baggrund af, er blevet overtrådt?

⁽¹⁾ EFT L 62, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 42, s. 48.

**Appel iværksat den 15. juli 2014 af Adler Modemärkte AG til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 14. maj 2014 i sag T-160/12 — Adler Modemärkte AG mod Kontoret for
Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-343/14 P)

(2014/C 351/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Adler Modemärkte AG (ved Rechtsanwalt J.-C. Plate)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er rettet mod Rettens dom af 14. maj 2014 i sag T-160/12, hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i den sag, der var blevet anlagt af Adler Modemærkte AG til prøvelse af afgørelse truffet den 3. februar 2012 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1955/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Blufin SpA og Adler Modemærkte AG.

Appellanten har fremsat følgende appelanbringender:

1. Det gøres for det første gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordning 40/94. Idet Retten udledte ligheden mellem tegnene og risikoen for forveksling af de varemærker, der skal sammenlignes, af overensstemmelsen mellem tegnbestanddele, som svarer til et rent beskrivende fagudtryk for varernes beskaffenhed (nemlig »marineblå« som farveangivelse for de varer, der bruges for de varemærker, der skal sammenlignes), og — da der ikke foreligger fornødent iboende særpræg — af den relevante kundekreds ikke anses for at være en angivelse af varens handelsmæssige oprindelse fra en bestemt virksomhed til afgrænsning af varer fra andre virksomheder, fortolkede den denne bestemmelse og den faste retspraksis vedrørende bestemmelsen om lighed mellem tegnene og risikoen for forveksling forkert. Retten underkendte endvidere det retlige begreb beskrivende angivelse i denne sag, fordi den ikke anså »marineblå« for at være beskrivende for de varer, der bruges for varemærket, nemlig beklædningsgenstande, eller for at være en væsentlig egenskab ved varen.
2. For det andet er den appellerede dom blevet afsagt på grundlag af fordrejede omstændigheder. Retten afviste den varebeskrivende betydning af fagudtrykket »marineblå« (på de forskellige landes sprog — navnlig på fransk og italiensk) for de omhandlede varer i klasse 18 og 25, selv om det var ubestridt mellem parterne, at de tegn, der skulle sammenlignes, inkorporerer et rent beskrivende fagudtryk — nemlig »marineblå« på de forskellige EU-sprog — og varemærket til støtte for indsigelsen fra det italienske »blu marino« og det ansøgte varemærke fra det franske »marine bleu« er blevet lidt ændret af disse fagudtryk. Desuden har indsigelsesafdelingen og appellkammeret ved Harmoniseringskontoret under tidligere administrative procedurer positivt fastslået, at »marineblå« (på de forskellige europæiske sprog) er et beskrivende fagudtryk for varer. Denne konstatering er Retten bundet af.
3. For det tredje er afgørelsen i forhold til præmisserne i Rettens dom med hensyn til den angiveligt ikke-varebeskrivende betydning af »marineblå« selvmodsigende og behæftet med en begrundelsesmangel. Retten fastslog selv i præmis 54, at bestanddelene i de tegn, der skal sammenlignes, betyder den omhandlede farvetone. I præmis 55 fastslog Retten derudover, at denne betydning var »åbenlys«.
4. For det fjerde er den anfægtede afgørelse blevet truffet på grundlag af bestemmelser, der ikke er anvendelige, nemlig bestemmelserne i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾. Den ret, der skal finde anvendelse, er forordning (EF) nr. 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Trieste (Italien) den 21. juli 2014 — Florin Lazar, lovligt repræsenteret ved Luigi Erculeo mod Allianz SpA

(Sag C-350/14)

(2014/C 351/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Trieste

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Florin Lazar, lovligt repræsenteret ved Luigi Erculeo

Sagsøgt: Allianz SpA

Præjudicielle spørgsmål

Der ønskes oplysning om den korrekte fortolkning af artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 864/2007⁽¹⁾ om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), hvor det bestemmes, at »på en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en skadevoldende handling, [anvendes] loven i det land, hvor skaden indtræder«, og navnlig:

- 1) Hvordan skal begrebet »det land, hvor skaden indtræder«, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 864/2007 fortolkes i forhold til krav om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade, som fremsættes af slægtninge til en person, der er omkommet efter et trafikuheld i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, såfremt disse slægtninge er bosat i en anden medlemsstat og dér har lidt den omhandlede skade?
- 2) Udgør den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som slægtninge til en person, der er omkommet efter et trafikuheld i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, har lidt i deres sædvanlige opholdsland, med henblik på anvendelse af artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 864/2007 en »skade« som omhandlet i den første del af artikel 4, stk. 1, eller »indirekte følger« som omhandlet i den anden del af samme bestemmelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007, af 11.7.2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199, s. 409).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 25. juli 2014 — Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner

(Sag C-362/14)

(2014/C 351/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maximillian Schrems

Sagsøgt: Data Protection Commissioner

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en uafhængig person — der ved lov er tillagt opgaven med administration og håndhævelse af databeskyttelseslovgivningen — ved vurderingen af en klage, der er blevet indgivet til den pågældende, over, at personoplysninger overføres til et tredjeand (i dette tilfælde USA), hvis lovgivning og praksis det påstås ikke indeholder tilstrækkelig beskyttelse for datasubjektet, fuldstændig bundet af konklusionen i en fælleskabsundersøgelse, hvori der konkluderes det modsatte og som er indeholdt i Kommissionens beslutning af 26. juli 2000 (2000/520/EF⁽¹⁾), henset til artikel 7, artikel 8 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2000/C 364/01⁽²⁾), og dette trods bestemmelserne i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF⁽³⁾?
- 2) Eller alternativt kan og/eller skal den person, der varetager hvervet, foretage en egen undersøgelse af forholdet i lyset af den mellemliggende udvikling i de faktiske omstændigheder, der har fundet sted, siden Kommissionens beslutning blev offentliggjort?

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 26.7.2000 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af safe harbor-princippet til beskyttelse af privatlivets fred og de dertil hørende hyppige spørgsmål fra det amerikanske handelsministerium (meddelt under nummer K(2000) 2441) (EFT L 215, s. 7).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder EFT L 364, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság
(Ungarn) den 28. juli 2014 — Herrenknecht AG mod Hév-Sugár Kft.**

(Sag C-366/14)

(2014/C 351/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herrenknecht AG

Sagsøgt: Hév-Sugár Kft.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning nr. 44/2001/EF⁽¹⁾ fortolkes for så vidt angår spørgsmålet om, hvilken ret der er enekompetent, når de kontraherende parter i kontraktens generelle betingelser har aftalt flere forskellige retter som værende kompetente til at påkende tvister, der opstår i forbindelse med kontrakten, og kan sagsøgeren frit vælge værneting mellem de i aftalen anførte retter, som har enekompetence, og dem, der har en alternativ kompetence, og kan det deraf udledes, at den ret, der påkender tvisten, er enekompetent?
- 2) Hvorledes skal Romkonventionens artikel 3, stk. 1,⁽²⁾ fortolkes for så vidt angår spørgsmålet om, hvilken materiel ret der skal anvendes ved bedømmelsen af kontrakten, når parterne i kontraktens generelle betingelser har aftalt flere medlemsstaters love, og hvilken lov skal i givet fald finde anvendelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

⁽²⁾ Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser åbnet for undertegnelse i Rom den 19.6.1980 (EFT L 266 af 9.10.1980, s. 1).

**Appel iværksat den 4. august 2014 af Walcher Meßtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Sjette Afdeling) den 22. maj 2014 i sag T-95/13, Walcher Meßtechnik GmbH mod Kontoret for
Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-374/14 P)

(2014/C 351/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Walcher Meßtechnik GmbH (ved Rechtsanwalt S. Walter)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt den 22. maj 2014 af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) i sag T-95/13 ophæves, og den anfægtede afgørelse, der blev truffet den 13. december 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i klagesag R 1779/2012-1, annulleres.

- Subsidiært ophæves dommen, der blev afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 22. maj 2014 i sag T-95/13, og sagen hjemvises til Retten.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført to anbringender, idet det første anbringende er opdelt i tre dele.

1. Det første anbringende

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, af tre grunde:

- Ved bedømmelsen af, hvorvidt et tegn kan registreres, skal der tages udgangspunkt i ordlyden af de varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen. Dette er ikke sket under sagen ved Retten. I stedet har Retten taget udgangspunkt i appellansens internetsider og varefortegnelsen for et amerikansk varemærke, der ikke var genstand for sagen.
- Selv ved den betydning af ordet HIPERDRIVE, som Retten har lagt til grund, bliver der ved tegnet HIPERDRIVE alene beskrevet et kendetegn ved en drivkraft. I den foreliggende sag var der imidlertid ikke beskrevet nogen væsentlige kendetegn ved de ansøgte varer selv ved den angivelige beskrivelse af den del af drivkraften, der var integreret i de ansøgte varer. Retten har således anvendt de i den seneste europæiske retspraksis herom opstillede kriterier retligt fejlagtigt (jf. Rettens dom af 15.1.2013 i sag T-625/11, BSH mod KHIM (ecoDoor)⁽²⁾, og Domstolens dom af 10.7.2014 i sag C-126/13 P, BSH mod KHIM⁽³⁾, præmis 27).
- Rettens angiveligt forkerte antagelse om, at »HIPER« skal ligestilles med »hyper«, selv om disse udtryk aldrig anvendes som synonyme, beror på den ukorrekte påstand, at såvel »HIPER« som »hyper« udtales ens på engelsk. Denne angiveligt forkerte påstand bliver hverken underbygget eller begrundet af Retten på trods af appellansens talrige modstridende eksempler. Spørgsmålet om, hvorvidt begrundelsen i en dom afsagt af Retten er selvmodsigende eller utilstrækkelig, er ifølge retspraksis et retligt spørgsmål.

2. Det andet anbringende

- Den appellerede dom tilsidesætter generelle principper i EU-retten, nemlig ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod vilkårlighed. I henhold til en utvetydig praksis ved Harmoniseringskontoret må bestanddelen »HIPER« ikke ligestilles med »hyper« ved ansøgninger. Denne praksis bestod før ansøgningen om det omtvistede tegn og består også derefter. Den foreliggende sag er anderledes end sager, i hvilke ansøgere alene støtter sig på tidligere ansøgninger. Den omstændighed, at »HIPER«-mærker ikke længere blev anfægtet af Harmoniseringskontoret efter anfægtelsen af de omtvistede ansøgninger, viser, at anfægtelsen af den omtvistede varemærkeansøgning klart strider imod ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod vilkårlighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker, EUT L 78, s. 1.

⁽²⁾ EU:T:2013:14

⁽³⁾ EU:C:2014:2065

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 7. august 2014 — C mod M

(Sag C-376/14)

(2014/C 351/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C

Sagsøgt: M

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udelukker den omstændighed, at der tidligere er ført retlige procedurer i Frankrig vedrørende forældremyndighed over barnet, under omstændigheder som de i denne sag foreliggende at barnet kan etablere et sædvanligt opholdssted i Irland?
 - 2) Har enten faderen eller de franske retter fortsat henholdsvis forældremyndigheden over barnet og kompetencen til at træffe afgørelse herom, således at tilbageholdelsen af barnet i Irland er ulovlig?
 - 3) Må de irske retter vurdere spørgsmålet om barnets sædvanlige opholdssted under omstændigheder, hvor barnet har opholdt sig i Irland siden juli 2012, på hvilket tidspunkt hendes fjernelse til Irland ikke var i strid med fransk lovgivning?
-

RETTE

Sag anlagt den 16. juli 2014 — CW mod Rådet

(Sag T-516/13)

(2014/C 351/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CW (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Tekari)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/409/FUSP af 30. juli 2013 om gennemførelse af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale 100 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes, foruden sine egne omkostninger, at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende manglende hjemmel for afgørelse 2013/409/FUSP⁽¹⁾, idet denne er uden retligt grundlag, for så vidt som den hviler på et andet grundlag end det, der er fastsat i artikel 1 i afgørelse 2011/72/FUSP⁽²⁾, som danner retsgrundlag for den.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som de restriktive foranstaltninger, der er påført sagsøgeren, udgør en uberettiget begrænsning af sagsøgerens ejendomsret.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse af 30.7.2013 om gennemførelse af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 204, s. 52).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31.1.2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 62).

Sag anlagt den 23. juli 2014 — CW mod Rådet

(Sag T-224/14)

(2014/C 351/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CW (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Tekari)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/49/FUSP af 30. januar 2014 om gennemførelse af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Det fastslås, at som følge af annullationen af den anfægtede afgørelse skal sagsøgeren anses for aldrig at have været opført på listen over personer, der er omfattet af indefrysningen af aktiver, og ingen retsakt eller afgørelse fra Rådet kan angive hans navn som genstand for en foranstaltning til indefrysning af aktiver.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale 100 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes foruden sine egne omkostninger, at betale sagsøgerens rimeligt opgjorte omkostninger under hensyn til parternes situation og den arbejdsbyrde, der er forbundet med behandlingen af en sådan sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende manglende hjemmel for afgørelse 2014/49/FUSP⁽¹⁾, for så vidt som den hviler på et andet grundlag end det, der er fastsat i artikel 1 i afgørelse 2011/72/FUSP⁽²⁾ og under alle omstændigheder for så vidt som afgørelse 2011/72/FUSP, som danner retsgrundlag for førstnævnte afgørelse, ikke er i overensstemmelse med den EU-ret, der regulerer de målrettede sanktioner.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som de restriktive foranstaltninger, der er påført sagsøgeren, udgør en uberettiget begrænsning af sagsøgerens ejendomsret.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/49/FUSP af 30.1.2014 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 38).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31.1.2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 62).

Sag anlagt den 20. juni 2014 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod EIT

(Sag T-481/14)

(2014/C 351/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Siouti og M. Sfyri)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT)

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgtes afgørelse om tildeling vedrørende udbuddet, som blev meddelt sagsøgerne i sagsøgtes skrivelse af 11. april 2014, og alle sagsøgtes yderligere forbundne afgørelser, inklusive afgørelsen om at tildele den valgte tilbudsgiver kontrakten (som ikke er blevet meddelt sagsøgerne), annulleres.
- Direktøren for EIT's afgørelse af 25. april 2014, hvormed denne afslog at oplyse vurderingsudvalgets sammensætning, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte de af sagsøgerne lidt tab som følge af fortabelsen af muligheden for at få tildelt en kontrakt i forbindelse med udbuddet, hvilket andrager et beløb på 1 584 300,40 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte sammenblandede udvælgelses- og tildelingskriterierne, hvorved sagsøgte tilsidesatte finansforordningens artikel 110 ⁽¹⁾ og den delegerede forordnings artikel 149 ⁽²⁾.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af finansforordningens artikel 105 og 113 og den delegerede forordnings artikel 138, eftersom sagsøgte benyttede ukendte kriterier, som ikke var indeholdt i udbudsbetingelserne, ved vurderingen af tilbuddene og tilsidesatte sin forpligtelse til at specificere tildelingskriterierne og deres relative vægtning eller i givet fald den prioriterede rækkefølge, disse kriterier tillægges, med det vigtigste først. Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at sagsøgte støttede sig på et separat og usammenhængende pointsystem, hvilket forårsagede forvriddinger og fejl i vurderingen.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte foretog flere åbenbart urigtige skøn.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3, og artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 ⁽³⁾ ved afslaget på at oplyse vurderingsudvalgets sammensætning, hvilken oplysning ville have gjort det muligt for sagsøgerne at kontrollere, at der ikke forelå nogen interessekonflikt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 362, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 15. juli 2014 — Sotiropoulou m.fl. mod Rådet

(Sag T-531/14)

(2014/C 351/13)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Leimonia Sotiropoulou (Patrasso, Grækenland) og 63 andre sagsøgere (ved dikigoros K. Chrisogonos)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådet tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. maj 2014 som følge af den ulovlige afkortelse af deres hovedpensioner ved Rådet for Den Europæiske Unions afgørelser nævnt nedenfor, for et beløb på i alt 870 504,11 EUR.
- Rådet tilpligtes at betale hver sagsøger 3 000,00 EUR som erstatning for det immaterielle tab, som de har lidt som følge af den ulovlige afkortelse af deres hovedpensioner ved Rådet for Den Europæiske Unions afgørelser nævnt nedenfor.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører en påstand om erstatning i henhold til artikel 268 TEUF for det tab, som sagsøgerne har lidt ved den drastiske afkortelse af deres hovedpensioner ved gennemførelsen af de foranstaltninger vedrørende og indgreb i det græske pensionssystem, som er fastsat i Rådet for Den Europæiske Unions angiveligt ulovlige afgørelser 2010/320/EU af 8. juni 2010 ⁽¹⁾, 2010/486/EU af 7. september 2010 ⁽²⁾, 2011/57/EU af 20. december 2010 ⁽³⁾, 2011/257/EU af 7. marts 2011 ⁽⁴⁾, 2011/734/EU af 12. juli 2011 ⁽⁵⁾, 2011/791/EU af 8. november 2011 ⁽⁶⁾, 2012/211/EU af 13. marts 2012 ⁽⁷⁾ og 2013/6/EU af 4. december 2012 ⁽⁸⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender:

1. Det første anbringende om en tilsidesættelse af princippet om tildelte kompetencer og subsidiaritetsprincippet

- Sagsøgerne har gjort gældende, at Rådet for Den Europæiske Unions anfægtede afgørelser, som navnlig vedrører vedtagelsen af detaljerede foranstaltninger, politikker og indgreb vedrørende social sikring og pensionssystemet, blev vedtaget af Rådet i under overskridelse af de beføjelser, som det er indrømmet ved traktaten, og i strid med princippet om tildelte kompetencer og subsidiaritetsprincippet som omhandlet i artikel 4 TEU og 5 TEU, sammenholdt med artikel 2 TEUF-6 TEUF. Rådet for Den Europæiske Union kan ved vedtagelsen af afgørelser i henhold til artikel 126, stk. 9, TEUF og artikel 136 TEUF, rettet til Grækenland, ikke detaljeret fastsætte Grækenlands politik i ovennævnte sektorer, som henhører under Grækenlands enekompetence som medlemsstat i Den Europæiske Union. Disse afgørelser er med deres indhold derfor ulovlige og medfører, at Den Europæiske Union ifalder et erstatningsansvar uden for kontrakt om betaling af erstatning til sagsøgerne for det tab, der er forårsaget ved den ved afgørelserne fastsatte afkortelse af deres pensioner.

2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 1, 25 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

- Sagsøgerne har gjort gældende, at Rådet for Den Europæiske Unions afgørelser pålagde vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende pensionssystemet, som i alvorlig grad ødelagde sagsøgernes økonomiske situation og førte til en omvæltning af situationer, som sagsøgerne stolede på. De drastiske nedskæringer og forkortelser af pensionerne, som var pålagt i henhold til de foranstaltninger, der var identificeret i Rådet for Den Europæiske Unions ovennævnte afgørelser, medførte en betydelig nedsættelse af forsikringsdækningen og en hurtig forværring af pensionisternes levestandard, herunder sagsøgernes, som med afkortelsen af pensionerne blev frataget størstedelen af de indtægter, de tidligere havde. Vedtagelsen og gennemførelsen af de pågældende afkortelser var en direkte tilsidesættelse af sagsøgernes rettigheder til menneskelig værdighed, ældres værdige og uafhængige levevilkår samt af adgangen til social sikring og sociale tjenester, som sikrer beskyttelse i tilfælde som alderdom. Disse rettigheder er direkte fastsat i artikel 1, 25 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det gør i sig selv de pågældende afgørelser ulovlige og medfører, at Den Europæiske Union ifalder et erstatningsansvar uden for kontrakt til at erstatte sagsøgernes tab forårsaget heraf ved forkortelsen af deres pensioner.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/320/EU af 8.6.2010 rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 145 af 11.6.2010, s. 6).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/786/EU af 7.9.2010 om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 241 af 14.9.2010, s. 12).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2011/57/EU af 20.12.2010 om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 26 af 29.1.2011, s. 15).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/257/EU af 7.3.2011 om ændring af afgørelse 2010/320/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 26).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse af 2011/734/EU 12.7.2011 rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 296 af 15.11.2011, s. 38).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse af 2011/791/EU 8.11.2011 om ændring af afgørelse 2011/734/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 320 af 3.12.2011, s. 28).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2012/211/EU af 13.3.2012 om ændring af afgørelse 2011/734/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 113 af 25.4.2012, s. 8).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2013/6/EU af 4.12.2012 om ændring af afgørelse 2011/734/EU rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 40).

Appel iværksat den 16. juli 2014 af Desislava Kolarova til prøvelse af Personalerettens kendelse af 30. april 2014 i sag F-88/13, Kolarova mod REA

(Sag T-533/14 P)

(2014/C 351/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Desislava Kolarova (Bruxelles, Belgien) (ved advokat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Appellantens påstande

- Ophævelse af Personalerettens kendelse af 30. april 2014 i sag F-88/13, Desislava Kolarova mod Forvaltningsorganet for Forskning, angående annullation af PMO.1's afgørelse, meddelt den 28. november 2012, om afslag på appellants ansøgning af 20. juli 2012 om ligestilling af appellants mor, Anna Borisova Petrova, med et barn, over for hvem der er forsørgerpligt i henhold til artikel 2, stk. 4, i bilag VII til vedtægten, i perioden fra den 1. november 2012 til den 31. oktober 2013.
- Det fastslås, at søgsmålet af 17. september 2013 kan antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i hendes påstande for førsteinstansen.
- Følgelig hjemvises sagen til Personaleretten.
- Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne og REA og/eller Kommissionen tilpligtes at betale disse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført tre anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten og indskrænkning af appellants ret til forsvar, for så vidt som Personaleretten med urette fandt, at den var tilstrækkeligt oplyst gennem de af parterne fremlagte dokumenter og følgelig med urette fastslog, at det var uforholdsmæssigt at indlede den mundtlige forhandling.
2. Det andet anbringende er, at der er sket en retlig fejl, for så vidt som Personaleretten med urette fandt, at appellants argument om, at en aftale så som serviceaftalen »ikke fritager mandanten for ansvar«, åbenbart ikke tager hensyn til ordlyden af vedtægtens artikel 2, stk. 2, og artikel 91a.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af appellants ret til adgang til effektiv domstolsprøvelse.

Sag anlagt den 16. juli 2014 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Sag T-534/14)

(2014/C 351/15)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Tyskland) (ved advokaterne F. Traub og H. Daniel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bach Flower Remedies Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2041/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Murnauer Markenvertrieb GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »MURNAUERS Bachblüten« for varer i klasse 3, 5 og 30 — EF-varemærkeansøgningen nr. 9 749 847

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Bach Flower Remedies Ltd

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Nationale figurmærker og EF-figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »Bach«, det nationale ordmærke »Bach« samt det erhvervsmæssigt brugte ikke-registrerede varemærke »BACH« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 42 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. juli 2014 — The Cookware Company mod KHIM — Fissler (VITA+VERDE)

(Sag T-535/14)

(2014/C 351/16)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Cookware Company Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Fissler GmbH (Idar Oberstein, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. april 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1082/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: The Cookware Company Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i farver indeholdende ordbestanddelen »VITA+VERDE« for varer i klasse 21 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 073 054

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fissler GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det ældre EF-varemærke nr. 1 013 787 af ordet »vitavit«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse ophævet og indsigelsen taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 25. juli 2014 — Lidl Stiftung mod KHIM — Horno del Espinar (Castello)

(Sag T-549/14)

(2014/C 351/17)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter, M. Kefferpütz og A. Marx)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 1233/2013-2 og R 1258/2013-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Lidl Stiftung & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Castello« for varer i klasse 29, 30 og 31 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 819 973

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Horno del Espinar, SL

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Adskillige ældre EF- og nationale varemærker, der bl.a. indeholder ordbestanddelen »Castello«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen

Sag anlagt den 22. juli 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (Extra)

(Sag T-552/14)

(2014/C 351/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og C. Schmitt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 199/2014-5) annulleres

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »Extra«, for varer i klasse 3, 21 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 737 582

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 22. juli 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (Extra)

(Sag T-553/14)

(2014/C 351/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og C. Schmitt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 218/2014-5) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke i sort og hvidt, der indeholder ordbestandsdelen »Extra«, for varer i klasse 3, 21 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 737 657

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Appel iværksat den 28. juli 2014 af Victor Navarro til prøvelse af Personalerettens dom af 21. maj 2014 i sag F-46/13, Navarro mod Kommissionen

(Sag T-556/14 P)

(2014/C 351/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Victor Navarro (Sterrebeek, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 21. maj 2014 i sag F-46/13 ophæves.
- Følgelig gives appellanten medhold i hans påstande for førsteinstansen:
 - Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse, i dens egenskab af ansættelsesmyndighed, af 4. oktober 2012 om ikke at ansætte appellanten som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner i ansættelsesgruppe II.
 - Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. februar 2013 om afslag på den klage, som appellanten indgav den 19. oktober 2012.
 - Erstatning af appellantens økonomiske tab.
 - Tilkendelse af et beløb, der efter ret og billighed foreløbigt er fastsat til 50 000 EUR for lidt ikke-økonomisk tab.
 - Appelindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført tre anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af grænserne for Personalerettens prøvesret, for så vidt som denne har erstattet administrationens bedømmelse med sin egen.
2. Det andet anbringende er, at der er sket en retlig fejl, for så vidt som Personaleretten med urette fandt, at erhvervs erfaring ifølge artikel 3, stk. 2, i bilag IV til de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2. marts 2011 ⁽¹⁾ skal være behørigt begrundet og have sammenhæng med et af Kommissionens aktivitetsområder.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, idet Personaleretten i den anfægtede dom har lagt til grund, at appellanten ikke havde fremlagt en beskrivelse af de opgaver, der var udført for Continental Airlines Inc. og at han følgelig ikke havde godtgjort, at hans erhvervs erfaring var »relevant« i forhold til arbejdet som sekretær.

⁽¹⁾ Almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2.3.2011 til artikel 79, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, som gælder for de af Kommissionen ansatte kontraktansatte i henhold til artikel 3a og 3b i nævnte ansættelsesvilkår, offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 33-2011.

Sag anlagt den 24. juli 2014 — Research Engineering & Manufacturing mod KHIM — Nedschroef Holding (TRILOBULAR)

(Sag T-558/14)

(2014/C 351/21)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Research Engineering & Manufacturing, Inc. (Middletown, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz, solicitors K. Gilbert og M. Gilbert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nedschroef Holding BV (Helmond, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag (R 442/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: EF-varemærkeregistriering nr. 668 566

Indehaver af EF-varemærket: Research Engineering & Manufacturing, Inc.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket ugyldigt: Nedschroef Holding BV

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Absolutte ugyldighedsgrunde i henhold EF-varemærkeforordningens artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og c)

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appellkammerets afgørelse: Den påklagede afgørelse blev ophævet og EF-varemærket blev erklæret ugyldig.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c).

Sag anlagt den 28. juli 2014 — Yoo Holdings mod KHIM — Eckes-Granini Group (YOO)

(Sag T-562/14)

(2014/C 351/22)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Yoo Holdings Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. april 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 762/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Yoo Holdings Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »YOO« for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 487 924

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eckes-Granini Group GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den nationale og internationale varemærkeregistriering af ordmærket »YO« for varer i klasse 29, 30 og 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af den påklagede afgørelse og indsigelsen delvist taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra a) og b).

Sag anlagt den 29. juli 2014 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEDISPLAY)

(Sag T-563/14)

(2014/C 351/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hewlett Packard Development Company LP (Dallas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag (R 1539/2013-2) annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ELITEDISPLAY« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 541 901

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 7, stk. 2.

Sag anlagt den 4. august 2014 — Gascogne Sack Deutschland og Gascogne mod Domstolen

(Sag T-577/14)

(2014/C 351/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Tyskland) og Gascogne (Saint Paul lès Dax, Frankrig) (ved advokaterne F. Puel og E. Durand)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Europæiske Union ifalder ansvar uden for kontraktforhold idet sagsbehandlingen for Retten udgjorde en tilsidesættelse af kravet om, at retssager skal behandles inden for en rimelig tid.

Følgelig,

- tilpligtes Den Europæiske Union at betale en passende og fuld erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt som følge af Unionens retsstridige adfærd, der svarer til de følgende beløb med tillæg af udlignings- og morarenter til den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint beregnet fra sagens anlæg:
 - 1 193 467 EUR for de tab, der er lidt som følge af betaling af yderligere lovbestemte renter, der pålægges i forhold til sanktionens pålydende, ud over en rimelig periode
 - 187 571 EUR for de tab, der er lidt som følge af yderligere betalinger af bankgarantien ud over det rimelige
 - 2 000 000 EUR for tabt fortjeneste og/eller tab som følge af »usikkerhed«, og
 - 500 000 EUR for ikke-økonomisk skade
- Subsidiært, hvis det vurderes at størrelsen af det lidt tab bør revurderes, indhentes en sagkyndig erklæring i henhold til artikel 65, litra d), artikel 66, stk. 1, og artikel 70 i Rettens procesreglement.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Den Europæiske Union at betale nærværende sags omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat ét enkelt anbringende vedrørende tilsidesættelsen af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder på grund af den urimeligt langvarige sagsbehandlingstid ved Retten og følgelig tilsidesættelsen af deres grundlæggende ret til at få deres sag pådømt inden en rimelig frist.

Sag anlagt den 1. august 2014 — Birkenstock Sales mod KHIM (gengivelse af et overflademønster)

(Sag T-579/14)

(2014/C 351/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Tyskland) (ved advokaterne C. Menebröcker og V. Töbelmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. maj 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag (R 1952/2013-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Den internationale registrering af figurmærket, der gengiver et overflademønster, for varer i klasse 10, 18 og 25 — international registrering nr. 1 132 742

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. juli 2014 — Vierling mod KHIM — IP Leanware (BRAINCUBE)**(Sag T-581/14)**

(2014/C 351/26)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Yvonne Vierling (Köln, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt og D. Kipping)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: IP Leanware (Issoire, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 30. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1486/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: IP Leanware

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BRAINCUBE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 and 38 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 461 713

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Yvonne Vierling

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den ældre tyske varemærkeregistriering af ordmærket »Braincube«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 4. august 2014 — Giand mod KHIM — Flamagas (FLAMINAIRE)**(Sag T-583/14)**

(2014/C 351/27)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Giand Srl (Rimini, Italien) (ved advokat F. Caricato)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Flamagas, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juni 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2117/2011-4) annulleres, idet der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.
- Sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på ændring af den omhandlede afgørelse og registrering af EF-varemærke nr. 8 680 746 for alle de ansøgte varer, med forbehold for de ikke-omtvistede varer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger i alle tre instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Giand Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FLAMINAIRE« for varer i klasse 16 og 34 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 680 746

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Flamagas, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De internationale og nationale ordmærker for varer i klasse 16 og 34

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- tilsidesættelse af princippet ne bis in idem
- fejlagtig bedømmelse af risikoen for forveksling
- fejlagtig bedømmelse af beviserne.

Sag anlagt den 8. august 2014 — Musso mod Parlamentet

(Sag T-589/14)

(2014/C 351/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: François Musso (Ajaccio, Frankrig) (ved advokat A. Gross)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til påkendelse og sagsøgeren gives medhold;
- Afgørelsen af 26. juni 2014 annulleres.
 - Principalt på grund af en formel mangel, idet formandens underskrift mangler.
 - Ellers for tilsidesættelse af retten til forsvar som følge af den manglende offentliggørelse af afgørelsen af 17. juli 1996, der dannede grundlag for afgørelsen af 26. juni 2014.

- Eller for tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.
- Eller for den utilstrækkelige begrundelse af afgørelsen af 26. juni 2014.
- Eller for tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, der skadede udøvelsen af retten til forsvar.
- Eller for tilsidesættelse af princippet om velerhvervede rettigheder
- Sagsøgeren forbeholdes retten til at kunne gøre alle øvrige rettigheder, krav, anbringender og søgsmålsmuligheder gældende.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om at den anfægtede afgørelse af 26. juni 2014 er behæftet med en mangel, idet den ikke er blevet underskrevet af formanden for Europa-Parlamentet i henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar i det omfang afgørelsen af 17. juli 1996, der dannede grundlag for den anfægtede afgørelse af 26. juni 2014, ikke er blevet offentliggjort, hvilket er i strid med artikel 28 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.
4. Fjerde anbringende om utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse.
5. Femte anbringende vedrørende en tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, idet Parlamentet ventede otte år, inden det indledte tilbagebetalingsproceduren over for sagsøgeren.
6. Sjette anbringende vedrørende en tilsidesættelse af princippet om en velerhvervet rettighed i det omfang, hvor den anfægtede afgørelse skader de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet den 3. august 1994.

Sag anlagt den 7. august 2014 — Zuffa mod KHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)

(Sag T-590/14)

(2014/C 351/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zuffa, LLC (Las Vegas, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz og solicitors K. Gilbert og C. Balme)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1425/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 28 og 41

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i EF-varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 8. august 2014 — BSH mod KHIM (PerfectRoast)

(Sag T-591/14)

(2014/C 351/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved advokat S. Biagosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. juni 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag (R 359/2014-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PerfectRoast« for varer i klasse 7 og 11 — EF-varemærkeansøgning nr. 12 173 902

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. august 2014 — Fútbol Club Barcelona mod KHIM — Kule (KULE)

(Sag T-614/14)

(2014/C 351/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kule LLC (New York, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. juni 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2375/2013-4) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kule LLC

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »KULE« for varer i klasse 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 917 097

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke-eller tegn: Fútbol Club Barcelona

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke- eller tegn: Spanske ordmærker og det velkendte ordmærke »CULE«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 42, stk. 2 og 3.

Sag anlagt den 18. august 2014 — Grupo Bimbo mod KHIM (Form af en mexicansk taco)

(Sag T-618/14)

(2014/C 351/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mexico) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. juni 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2449/2013-2 annulleres, idet den er retsstridig og ikke overholder de gældende retsfor skrifter om EF-varemærker, hvorefter der afsiges dom i overensstemmelse med påstandene i stævningen, idet det ansøgte tredimensionelle varemærke har fornødent særpræg, hvorved der gives medhold i sagen, og det fastslås, at det tredimensionelle varemærke vedrørende varemærkeansøgning nr. 11 748 051 kan registreres for varer i klasse 30 i den internationale klassifikation, idet ansøgningen er lovlig.
- Når sagsøgeren har fået medhold i sagen, og det nævnte varemærke er blevet registreret, tilpligtes Harmoniseringskontoret at betale sagens omkostninger og at tilbagebetale det klagegebyr, der blev betalt til Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionelt varemærke med form af en mexicansk taco for varer i klasse 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 748 051

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk.1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. august 2014 — Infocit mod KHIM — DIN (DINKOOL)

(Sag T-621/14)

(2014/C 351/33)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Infocit — Prestação de Serviços, Comércio Geral e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (ved advokat A. Oliveira)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DIN — Deutsches Institut für Normung eV (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 4. juni 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1312/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Infocit — Prestação de Serviços, Comércio Geral e Indústria, Lda

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »DINKOOL« for varer i klasse 1-3, 5-7, 12, 16, 20 og 21 — EF-varemærkeansøgning nr. 1 0465 946

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: DIN — Deutsches Institut für Normung eV

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Den internationale varemærkeregistriering nr. 229 048 og det ældre tegn »DIN«, der ikke er registret i Tyskland

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse blev ophævet og den anfægtede EF-varemærkeansøgning blev afvist i sin helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen

Sag anlagt den 15. august 2014 — Lauritzen Holding mod KHIM — IC Companys (IWEAR)

(Sag T-622/14)

(2014/C 351/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lauritzen Holding AS (Drøbak, Norge) (ved solicitors P. Walsh og S. Dunstan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: IC Companys A/S (København, Danmark)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. juni 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1935/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Lauritzen Holding AS

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »IWEAR« for varer i klasse 18, 25 og 28 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 629 806

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: IC Companys A/S

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det ældre varemærke »INWEAR«, der er registreret som EF-varemærke nr. 2 168 284

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 14. august 2014 — Loewe Technologies mod KHIM — DNS International (SoundVision)

(Sag T-623/14)

(2014/C 351/35)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Loewe Technologies GmbH (Kronach, Tyskland) (ved advokat J. Pröll)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DNS International Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 12. juni 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1625/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DNS International Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærker i sort og hvid indeholdende ordbestanddelen »SoundVision« for varer i klasse 9, 15 og 20 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 505 519

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Loewe Technologies GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »LOEWE SOUNDVISION« — EF-varemærke nr. 5 798 228

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og tilladelse til registrering af det anfægtede EF-varemærke

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 12. august 2014 — Bice International mod KHIM — Bice (bice)

(Sag T-624/14)

(2014/C 351/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bice International Ltd (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved solicitor N. Gibb)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bice AG (Baar, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 23. maj 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1249/2013-1) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »bice« for varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30 og 43 — EF-varemærkeregistriering nr. 5 126 693

Indehaver af EF-varemærket: Bice AG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Bice International Ltd

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: EF-varemærkeansøgningen blev indgivet i ond tro, som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen, og registreret i strid med artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i EF-varemærkeforordningen

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 18. august 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (gengivelse af en kugle)

(Sag T-625/14)

(2014/C 351/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, De Forende Stater) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og C. Schmitt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 17. juni 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag (R 168/2014-5), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der gengiver en kugle for varer i klasse 3, 21 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 737 541

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. august 2014 — Wm. Wrigley Jr. mod KHIM (gengivelse af en blå kugle)

(Sag T-626/14)

(2014/C 351/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og C. Schmitt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 17. juni 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 169/2014-5) annulleres

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver en blå kugle for varer i klasse 3, 21 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 737 483

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. juli 2014 — Psarras mod ENISA

(Sag F-63/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af kontrakt — artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt — ikke-økonomisk skade — afgørelse følgelig ulovlig — urimeligt vidtgående indgreb i tredjemands interesser — domfældelse til betaling af erstatning ex officio — ikke-opfyldelse af en annullationsdom)

(2014/C 351/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Aristidis Psarras (Héraklion, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (først ved P. Empadinhas, som befuldmægtiget, derefter ved S. Purser, som befuldmægtiget, bistået af advokat C. Meidanis)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren, dels af afgørelsen, truffet efter Personalerettens dom i sag F-118/10, om at udnævne en anden ansat til stillingen som regnskabsmedarbejder, og endelig påstand om erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 4. september 2012 truffet af den administrerende direktør for Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed om opsigelse af Aristidis Psarras' kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- 2) Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed betaler Aristidis Psarras et beløb på 40 000 EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed.
- 4) Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed bærer sine egne omkostninger og betaler de af Aristidis Psarras afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013, s. 31.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 26. juni 2014 — DL mod Kommissionen

(Sag F-13/14) ⁽¹⁾

(Slettelse — sagsøgerens ophævelse af sagen — artikel 89, stk. 7, i procesreglementet — enighed mellem parterne om sagsomkostningernes fordeling)

(2014/C 351/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: DL (Orp-Jauche, Belgien) (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på ansøgningen om forlængelse af den forudgående tilladelse til at få godtgjort udgifter til behandling hos logopæd til sagsøgerens søn i forbindelse med behandlingen af en alvorlig sygdom i perioden 2012/2013.

Konklusion

- 1) Sag T-13/14 slettes af Personalerettens register.
- 2) DL og Europa-Kommissionen fordeler sagens omkostninger ifølge deres afgørelse herom.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014, s. 46.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 14. juli 2014 — DJ mod AESA

(Sag F-3/14) ⁽¹⁾

(2014/C 351/41)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22. 3. 2014, s. 27.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA